Christi Död.

Et

Passions-Oratorium

af

J. Baggesen.

Sat i Musik

af

J. A. P. Schulz.

Kiøbenhavn
Trykt hos E. A. H. Møller & Birck.
1831.

Digitized by the Internet Archive
in 2013

http://archive.org/details/christietpassion00schu

C h o r.

Skue hans Qvaler, Evighøie!
Vend fra Korset ei dit Øie!
Red ham! hør vort bange Skrig!
Gud! kan du dit Øre lukke
For den Frommes sidste Sukke?
See! han stirrer op til dig!

Og i Blikket fra hans Øie
Til det Høie
Hele Jorden hæver sig —

Og i Sukket fuldt af Smerte
Fra hans Hjerte
Stige vore Suk til dig.

Skaber! Dommer! Himlens Fader!
Hans og vor og alles Fader!
Red ham! hør vort høie Skrig!

Forgjeves! ak! det er forbi! — Vort Haab
Bortglimter i det Blik, som brister alt!
Snart slukkes i hans Smil al Jordens Lyst!
Snart døer vort Liv i Jesu sidste Suk!

See! falmer ei hans Ansigt? Stivner ei
Hvert Ledemod? O Skræk! det nærmer sig
Det rædselfulde Øieblik! — Hvor mat
Er dette lyse Blik, som smilte Liv
Til Døden selv! Hvor svagt det Aandedræt,
Som aandte Salighed i Livets Ord!
Hvor krympe sig de gjennemborte Hænder,
Som signed' os! — o Angst! o Qval! o Gud!
Han gyser — bæver — sukker sidste Gang —
O strenge Gud! saa haver du forladt ham?

Gud! du har forladt den Fromme!
Almagts vrede Straffedomme
Ei formildes ved vor Bøn.
Hevnens Gud! du ham forlader —
Ak! du er ei meer vor Fader!
Ak! du har forladt din Søn!

Dog midt i Skræk, i Dybden af min Qval,
Og selv i Dødens Strube vil jeg haabe!
O! lyd paa ny, du Røst, du Livets Røst,
Som kaldte mig og alle til din Throne! —
O, smil igjen, o Smil, som vinkte mig
Og alle til din Glædes Tempel! Tryk mig
I salig Tillid til dit Ord! Du lever!
Kan Livet døe? Kan Gud sin Ven undfalde?

Nei! tillidsfuldt endnu mit Øie
Skal taareblendt opstirre til det Høie,
Og Hjertet haabe til sit sidste Slag,
Min Jesus lever end; min Aand sig hæver —
I Smertens Mulm mig Salighed omsvæver
Til Dommens sidste Tordenslag!

Nei, nei! det sidste Glimt af Haab er slukt!
Den sidste Torden ruller over Jorden —
Omsonst er Himlens Suk og Støvets Bønner —
Forgjeves rinder Blod i vore Taarer —
Gud vil hans Død, vil vore Synders Straf.
Og Jordens Undergang!
O Rædsel!
See! hele Himlen mørknes! Solen fortner!
Hør! Almagt falder ham i høie Tordner!
Hør! "Fader!" raaber han: "i dine Hænder
Befaler jeg min Aand!" — Hans Hoved synker —
Og Jorden bæver under Korsets Zittren —
Hans Øie brister! — Gud! han døer. —
Han døer — han døer! det er forbi — han døer!

Brist, Hjerte! brist med hans! o brister alle
Hjerter!
Det reneste, det bedste slaaer ei meer —
Synk, Jord! forgaae, Natur! i Dødens Smerter!

Styrt, Himmel! Helved, triumpheer!
Ras, Storm! brøl, Torden! lyner, alle Flammer!
Alt knuses! styrte! døe i Intets Skjød!
Hyl, hele Skabning, i fortvivlet Jammer:
Den Hellige er død!

Chor.

Den Hellige er død!
Ak! for vor, for Jordens Brøde
Lyset slukkes, Livet døde!
Ak! den Hellige er død! —

"Hellig! Hellig! Hellig! —
"Død! hvor er din Braad? Helvede! hvor er din Seier?
"Triumph! Han overvandt! Han lever! —
"Priis og Tak og Ære ham, som var og er og bliver!"

O, hørte I de underfulde Stemmer,
De Lyd fra Gud, fra ham, fra Livets Kilde?
Lydt klang de gjennem Evighedens Himle —
"Han lever!" gjenklang i mit kolde Hjerte,

Og varmt det flog paa ny — og flaaer af Fryd
I navnløs salig hidtil ufølt Vellyst!
O! følte I det Himmelske, jeg følte?
Han lever! lever evig, evig, evig!

Straal, Soel, igjen! og svind, o Torden!
Reis dig, Natur! af Nattens Skiød!
Min Jesus lever i sin Død —
O Trøst! o Fryd! o Fred paa Jorden! —
O Glimt af Evighedens Lyst!
Du, Haabets Himmel, i vort Bryst! —
Du straaler, Soel! du svandt, o Torden!
Vor Glædes Dag igjen frembrød;
Vor Jesus lever i sin Død —
O Trøst! o Fryd! o Fred paa Jorden!

Han lever! o Triumph! og alt oplives! —
Ei bæver Jorden meer! forynget blomstrer
Naturen op paa ny! Vor Taare flyder
Igjen saa lindrende, som om usynlig
Han selv aftørred den! — Bort, vilde Smerte!
Bort, Mismod! græd, o Jord! men græd af Glæde!
Triumph! han overvandt! han lever!
Synd og Død og Helved tier,
Og Jorden jubler Fryd i Himlens Harmonier.

Chor.

Han lever! Priis i Glædens høie Toner!
Forkynder det, I Himlens Orioner!
Han lever! Høit gjentag det, frelste Jord,
I Jubelchor!
Triumph! Han lever! Hellig være
Hans Liv, hans Død, hans Magt, hans Ære!
Triumph! Halleluja!

Til ham skal Støvets Aand opsvæve!
Med ham skal Sjelen evig leve!
O Salighed!

For Døden ei de Frelste grue;
Han kalder dem, i den at skue
Guds Herlighed!

Han lever! Priis i Glædens høie Toner!
Forkynder det, I Himlens Orioner!
Han lever! Høit gjentag det, frelste Jord,
I Jubelchor!
Triumph! Han lever! Hellig være
Hans Død, hans Liv, hans Magt, hans Ære!
Halleluja!